

## Algemene informatie

Rozemarijn is een groenblijvende heester. De takken kunnen 0,5 tot 1,5 meter lang worden. De lijnvormige bladeren zijn zittend en aan de onderkant grijs, ze zijn harsachtig, leerachtig, naaldachtig en donkergroen. De plant bloeit in Nederland en België van april tot juni met 1 tot 1,2 cm lange, blauwvioletten (soms witte) bloemen.

## Toepassingen

Het kruid wordt veelal in vis-vleesgerechten, stoofschotels, groenten, soepen en salades gebruikt. Rozemarijn is onderdeel van de traditionele samenstelling van het kruidenmengsel Provençaalse kruiden. In de Nederlandse keuken strooit men het kruid graag over aardappels.

De smaak van rozemarijn is fris, licht en zoet. Rozemarijn is vooral geschikt om gerechten met een stevige smaak te begeleiden. Het overleeft een bak- en braadproces heel goed. Het kan ook gebruikt worden in sauzen.

## Achtergrond & geschiedenis

Rozemarijn kreeg van Linnaeus in 1753 de wetenschappelijke naam *Rosmarinus officinalis*. In 2017 werd het voormalige geslacht *Rosmarinus* in *Salvia* opgenomen. De botanische naam *rosmarinus* betekent letterlijk: dauw der zee. Deze naam verwijst waarschijnlijk naar het feit dat de altijd groene struik met name langs de kust groeide.

Rozemarijn is een symbool voor vriendschap en trouw, zo gaf men gaf takjes aan geliefden en familieleden die op reis gingen. Op begrafenissen werden takjes rozemarijn op de graven gelegd om te symboliseren dat de overledene niet zou worden vergeten. Op bruiloften droeg men kransen. Anna van Kleef droeg een krans van rozemarijn toen ze met Hendrik VIII huwde.

Men vond al restanten van rozemarijn terug in de piramiden van de Egyptenaren. Bij de Romeinen stond het symbool voor liefde, vriendschap en trouw. In de oudheid was rozemarijn, net als de meeste andere aromatische kruiden, verbonden aan de cultus van Aphrodite/Venus. De Oude Grieken associeerden de sterke geur met de liefde. Ook geloofden de Grieken in de versterkende werking voor de hersenen en het verfrissen van het geheugen. Rozemarijnolie komt van oorsprong uit de landen rond de Middellandse Zee en werkt ontsmettend en is antibacterieel, en werd vroeger veel gebruikt in ziekenhuizen. Rozemarijn werd dan samen met jeneverbessen gebrand om de lucht te zuiveren en een herstel van de patiënten te bevorderen. Hippocrates de vader van de moderne geneeskunde, gebruikte rozemarijn bij lever- en milt problemen.

